

[Camre.]

ningsnævn, et utensilienævn, et apoteker-
varenævn og et reklamenævn, og så kommer
der måske et lægemiddelinformationsnævn
oveni. Vi synes, det er lige lovlig tungt og
indviklet. Jeg stillede i min ordførertale i
sidste samling et forslag til en forenkling,
og det vil vi gerne have taget op igen og
have drøftet nærmere.

Jeg tror, jeg kan sige, at vi ikke kan med-
virke til en gennemførelse af forslaget, hvis
det skal ske i uændret form og med de be-
grænsede ændringer i teksten, som mini-
steren foreløbig har bebudet, men vi håber
ikke, at ministeren på indeværende tids-
punkt har låst sig så fast, og vi håber altså
at få en frugtbar udvalgsbehandling.

Erlendsson (FP):

Jeg ser ingen grund til på ny at gennemgå
lovforslaget i dets helhed, men vil gerne
henvise til mine udtalelser ved dets første
fremsættelse i forårssamlingen.

Jeg vil dog gentage, at vi i mit parti
fortsat er imod meget fleksible afgræns-
ninger inden for dette vigtige lovområde.
På den anden side må det indrømmes, at
opfyldelsen af et ønske om uomtvistelig
klarhed i afgrænsningerne inden for læge-
middelområdet for mange grunde, hvoraf
ministeren har omtalt de vigtigste, er sær-
deles vanskelig. Vi må derfor i en vis ud-
strækning fortsat forlade os på skiftende
ministres dømmekraft og på den sagkund-
skab, ministeren har bag sig i sundheds-
styrelsen, og som han kan og på ethvert
tidspunkt bør støtte sig til.

Derimod må det beklages, at ministeren
mener, det er rigtigt at gennemføre en så-
dan ulighed for loven, som ligger i, at serum-
institutternes præparater og fabriksfrem-
stillet naturmedicin ikke skal være under-
kastet kontrol. I realiteten betyder nemlig
lovforslagets § 12, stk. 1, at seruminstitut-
ternes virkefelt kan udstrækkes til at frem-
stille, importere og forhandle ethvert bio-
logisk præparat, hvilket vil sige, at disse
institutter kan begive sig langt ind på det
område, som i dag dækkes af den danske
medicinindustri. Biologiske præparater om-
fatter penicillin, tetracyclin, streptomycin
og mange andre antibiotika, endvidere
insulin, cortison samt andre hormon- og
organoterapeutiske præparater, som det

danske landbrug for øvrigt leverer råva-
rerne til.

Det ville være en ulykke, om store danske
virksomheder, der i 1973 beskæftigede
næsten 6.000 medarbejdere og stod for en
eksport på 650 mill. kr., skulle påføres kon-
kurrence på ulige vilkår fra statsvirksom-
heder gennem lovbestemmelser, der åbner
mulighed for politiske beslutninger om
socialisering.

Med hensyn til naturmedicin og rene
mineralpræparater har jeg allerede gjort
mig til talsmand for, at man ikke skal fare
for hårdt frem. Men det betyder på den
anden side ikke, at man skal opgive den
sikkerhed for befolkningen, som en rimelig
kontrol vil betyde, og med rimelig kontrol
mener jeg sikkerhed for, at de udbudte
præparater ikke indeholder skadelige ingre-
dienser, og at produktionen foregår under
sådanne former, at produktets ensartethed
sikres. Salgspakningerne må desuden være
egnede til at sikre imod ændringer i præ-
paratet inden for en tidsperiode, der bør
anføres på pakningen, ligesom pakningen
bør være påført fabrikantens deklaration
for indholdet. Her mener jeg, at retnings-
linjer angivet af Rådet for Det europæiske
økonomiske Fællesskab i direktiv af 26.
januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning
om medicinske specialiteter i dets kapital
4, artikel 13, bør kunne følges.

I ministerens skriftlige fremsættelse har
jeg med tilfredshed noteret, at ministeren
vil lade kravet falde om, at specialiteternes
særnavne og fællesnavne altid skal angives,
og at de skal angives med lige store typer.
Jeg er derimod ikke klar over, hvad mini-
steren tænker på, når der står, at ministeren
i sommerens løb var blevet opmærksom
på en mangel ved kravene til lægemiddel-
reklamerne og derfor vil foreslå disse supple-
ret således, at det kun bliver tilladt at an-
give en farmaceutisk specialitet som virk-
som inden for dens godkendte virknings-
område. Dette krav finder jeg opfyldt i
lovforslagets § 32, stk. 2, 2. punktum. Men
mener ministeren ikke, det er tilfældet, beder
jeg ministeren nærmere forklare, hvilken
mangel det skulle dreje sig om.

Statslig lægemiddelinformation er vi ikke
interesserede i, vi mener, den er overflødig,
og at det er en overflødig udgift at påføre
samfundet.